

Beskrivelsen af sangen i flere håndbøger giver fejlagtigt det indtryk, at sangen kan være vanskelig at kende fra Kærsangerens, hvilket ikke er tilfældet. De har ganske vist begge en melodisk og afvekslende sang, men på hver sin måde. Buskrørsangerens langsomme, rolige sang med mere fløjtende lyde og uden triller eller pressede toner skulle til enhver tid adskille den afgørende fra Kærsangeren.

Mit kendskab til Buskrørsangerens sang stammer fra ét tilfælde i Sverige i 1970 samt fra 3-4 forskellige pladeoptagelser.

Tim Andersen
Bredager 53 st.th.
2650 Hvidovre

Summary: The first record of a singing Blyth's Reed Warbler *Acrocephalus dumetorum* in Denmark. The bird was heard singing in 15 minutes in a moor not far from Copenhagen on June 7, 1976. A description of the song is given, and it is compared with that of the Marsh Warbler *A. palustris*. It was more slow and steady, without the warbles and with much fewer imitations than Marsh Warbler.

Aktuelt

NORDISK ORNITOLOGISK KONGRES

I den første uge af august i år deltog 180 nordiske ornitologer i den første nordiske ornitologiske kongres. Den var arrangeret af Skånes ornitologiske Forening under den Skandinaviske ornitologiske Unions auspicer og fandt sted i Revingeby i Skåne nær Krankesjön.

Deltagerne var flittige både som foredragsholdere og tilhørere, men ingen fik dog hørt alle foredrag af den simple grund, at der for det meste var to foredrag samtidigt. Foredragene spændte vidt, fra almene fredningsforedrag og til mikroskopiske detaljer i fuglenes bygning, men hovedvægten lå helt klart på økologiske undersøgelser, først og fremmest feltstudier. Der var foredrag om arter som Musvit, Sangsvane, Knopsvane, Gråstrubet Lappedykker, Blåmejse, Broget Fluesnapper, Stær, Fyrremejse, Topmejse, Gråmejse, Sædgås, Kongeørn, Mellemflagspætte, Hvidrygget Flagspætte, Vandrefalk, Slagugle, Natugle, Topskarv, Dværgryle, Tejst, Ederfugl, Vindrossel, Digesvale, Pungmejse, Markpiber og Råge, så der var noget for enhver smag. Svenskerne synes at være længere fremme med et rationelt arbejde for at sikre de stærkt truede arter som Mellemflagspætte og Vandrefalk. Om det lykkes i alle tilfælde, er vel endnu usikkert.

Den sidste dag vedtoges nogle vigtige resolutio-

ner, blandt andet om beskyttelse af Vadehavet, reduktion af den danske kystfuglejagt, vedtagelse af et EF-direktiv om fuglebeskyttelse, mindsket jagt på rovfugle og mindsket jagt på den skandinaviske Sædgåsebestand.

Den sidste dag var der ekskursioner til de kendte sydsvenske lokaliteter: søerne, Falsterbo og Hallands Väderö.

Indkvarteringsforholdene var fine, det samme var vejret og stemningen blandt deltagerne. Det kan derfor ikke undre, at der var almindelig stemning for at fortsætte med sådanne nordiske ornitologiske kongresser. De foreløbige planer går ud på at have én i Norge om 2 år og én i Danmark om 4 år.

Der var naturligt nok mange svenskere blandt deltagerne, men også nordmændene var velrepræsenterede. Islændinge, færinger og grønlandere var der ingen af og også relativt få finner og danskere. Det sidste kan nok undre, når man betænker, hvor nær kongresstedet ligger ved København. Og når man betænker, at der var rig lejlighed til småture i det omgivende terræn ved Krankesjön, med ynglende Markpibere, Piroler, Sangsvaner, Rørhøge og gæstende Røde Glenter, Lærkefalk og Rovterner.

Man må lykønske organisatorerne Johnny Karlsson, Inga Rudebeck og Sören Svensson med en vel gennemført kongres.